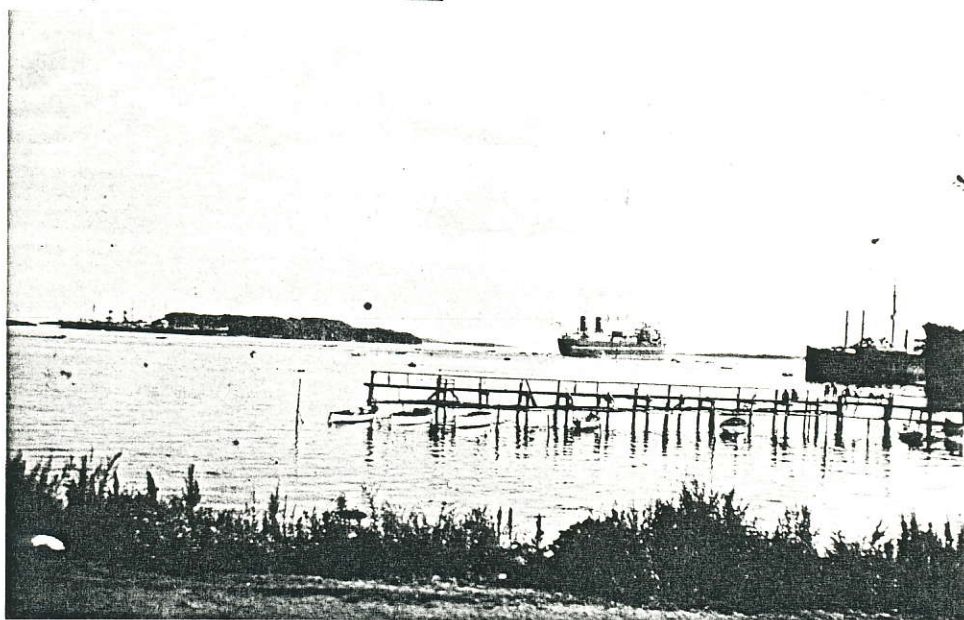

Det gamle Husvik XI

AV GRETE HAUGEN

Langbrygga med ja-benken! 1930-årene.

Vannforsyningen på Husvik var mest ordnet ved brønner. Vanligvis var det vann nok i dem, men i tørkeperioder kunne de gå tomme. Da tydde folk til olla på stranden, der var det alltid vann, friskt og fint, selv om brønnen lå så å si i strandkanten. Olla ligger der ennå, men nå er den bokstavelig talt jevnet med jorden. Men den var trøsten i tørre sommere. Her foregikk mye vask i godt selskap. Det var sikkert trivelig når husmødre kunne være sammen slik i det daglige arbeid. Og jeg husker også at på søndag formiddag samlet hjemmeværende mannfolk seg til hyggelig nabopratt der ovenfor olla, de kalte det «Børsen». Her ble nok mange emner drøftet, fra prisen på hvaloljen til verdenspolitikken.

Husvik fikk forresten bedret sin vannforsyning i 1930-årene, da ble det boret etter vann opp i åsen ved Landsverk. Det holdt i mange år, men er nå forlengst byttet ut med Farrisvann som mesteparten av Vestfold ellørs.

I skjøtene for eiendommene står det ofte noe om båt plass ved stranden, det ble regnet som et viktig gode. Fra først av laget hver av brukerne sin egen lille steinbrygge, vi ser av gamle bilder at slike steinbrygger stikker ut over alt. Men etter hvert ble

det for liten plass til alle båtene, og så slo folk seg sammen og bygget Langbrygga utfor stranden. Der var det plass til mange båter. Men siden bryggen hadde pæler ned i bunnen, ble den nesten hver vinter ødelagt av isen, noen pæler var dratt opp, og bryggen gikk i bølger. Så om våren var det et svare strev med å banke pæler på plass igjen og bringe bryggen i orden.

Det knytter seg en del romantikk til Langbrygga, den hadde Ja-benken! Mange forbindelser er nok blitt knyttet der, så fint et sted å sverme i måneskinn. Det fikk ikke hjelpe at kurtisen var fullt synlig fra stranden! Men nå er det slutt på romantikken der. Langbrygga er borte, og det er i stedet kommet opp en kjempe langbrygge inne ved Kilen. Men — er det noen Ja-benk der?

Også på Husvik merket en Amerika-feber, og omkring 1900 og årene utover reiste mange til det som skulle være Fremtidens land. Det var mest ungdom som dro, men også hele familier. Senere var det noen som utvandret til Afrika. Så folk på Husvik har familiekontakter over hele verden, det er stadig besøk utenfra, men det blir også mer og mer vanlig at folk herfra reiser for å besøke dem der ute. Så en må virkelig si at Husvik har et åpent vindu mot verden! Forøvrig er en

del utvandrede vendt hjem igjen som pensjonister. De beriker miljøet!

Husvik idag er noe helt annet enn i forrige århundre. Folketallet er flerdoblet, det har vært stor innflytning til stedet ved at Juelsåsen og Kikut er blitt bebygget. Men mange av de nye hus beboes av etterkommere av gamle Husvik-slekter. Det er blitt større forhold, men ennå er mye av den hyggelige familie-tilhørigheten i behold. Det er fortsatt familie-

bånd på kryss og tvers. Men vi håper jo at også de som kommer nye hit, må føle at de er velkomne. De beriker også miljøet!

Husvik har også fått sin egen sang, skrevet av Arne Ingebrigtsen. Slik lyder de første linjer av den:

Hvor skråningen vender mot vannet med front mot den ramsalte fjord, der ingen kan si noe annet enn Husvik er stedet på jord!

Dette utsagn er nok mange enig i!

Nok av badeplasser på et slik
sted. Her har vi Husvik sett fra
Jarlsø i 1908. Husene langs stran-
den fra venstre tilhørte Østmann,
Gran, Peder Evensen, Valborg
Hansen, Reidulf Hansen, Birger
Hansen, Gunthjof Hovland, Fer-
dinand Nilsen og Pettersen.

Husvik. — Fagersand.

